

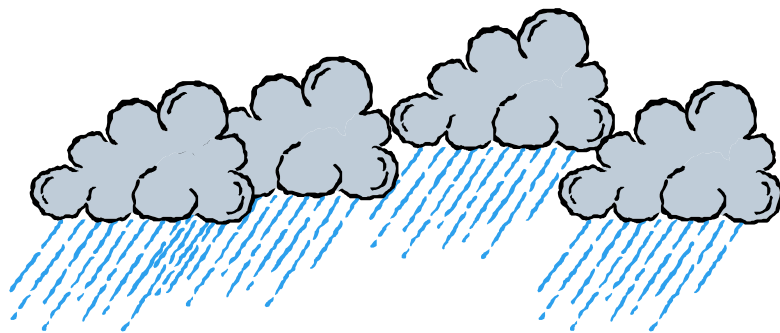
AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

X Premi Literari Sant Jordi 1999

PREMI POESIA

Quan cau la pluja

d'Àngels Solé Iniesta

QUAN CAU LA PLUJA

Premi Sant Jordi/99 Les Borges del Camp
Àngels Solé Iniesta

INDEX

Somni Blanc
El so del silenci
Dia de Pluja
Poeta

SOMNI BLANC

Amb els ulls tancats

Ben entrada la nit

Perquè avui el món no deix

Somiar amb els ulls oberts,

Vaig somiar que em transformava

en blanc colom,

volant sobre un món on les paraules

naixien amb un missatge de pau,

les penes i alegries eren compartides

com les ones i l'arena de les platges,

no existien les guerres ni l'odi

ni la violència,

el silenci mai es trencava amb un esclat

o un crit,

eren balades per despertar una pau

dins l'ànima, per somiar

encara que fos de dia amb els ulls oberts.

Entre l'alba i el crepuscle els pintors pintaven

aquarel·les d'aquell món, sense utopies,

els músics composaven melodies

sense buscar racons,

la tranquil·litat era l'etern aroma

*i els poetes feien versos
sense tenir que buscar dins el seu cor,
poemes tendres impresos de tintes serenes.
Era massa bells i senzill per ser veritat,
era tan sols un somni,
un somni blanc que la meva imaginació va voler desvetllar,
perquè vaig despertar amb un plor d'un nen,
amb fam, amb discussions, guerres, raptos i corrupció.
I vaig continuar refugiant-me com avui
en els meus poemes,
alimentant les meves entranyes de pau
quan es sentien dolces melodies,
somiant per molt difícil que fóra amb un món millor.*

EL SO DEL SILENCI

*Quan el mantell de la nit pinta al cel d'estels i lluna
les barques sobre una mar reposada es balancegen
suaument*

*i la brisa es passeja entre el silenci
fresca i reposada en una nit d'estiu.*

*Són hores on el silenci és més apreciat, precis...
els records ballen en el pentagrama del so,
melangia dolça que no vol morir,
memòria salada pel flaire marí.*

*Tot reposa, el pintor somia per quan arribi l'alba,
ones serenes vol pintar sense soroll,
sols el tapoteig de l'aigua,
el garbinet topa amb les senyeres dels catamarans,
embriaga'm d'aquest so de silenci,
contempla i escolta
que la natura vol parlar.*

*Silenci, moment en que les lletres del meu vers
volen ser pintades sobre el paper,
ansiosa de sentir la melodia i perdre'm en el temps,
sapiguer viure també en el so del silenci.*

DIA DE PLUJA

*A poc a poc el plugim rega els carrers
raig de Maig que refresca els sentits,
el cor avui pensa serè
olor de terra mullada que persuadeix la calma.
Muntanya verda somriu embriagada d'aromes,
llàgrimes del cel que banyen el mar
on s'escola l'horitzó del mateix color,
gavines que volen buscant un refugi,
plou, elixir de serenor
l'ànima es despulla i es mulla
vulnerable al sentiment.
Tendre plugim cau amb gràcia,
i les ments recobren delicadesa
observant el xapoteig de l'aigua
buscant tranquil·litat.*

POETA

*Com el vol d'una gavina
pintes suaument les paraules
sobre un horitzó ple d'emocions.*

*Com les ones s'adormen a la vora de la platja
carícies la intuïció i impregnes
de tendresa el teu poema.*

*Delates la tristesa de la tardor
amb un vers ple de consol,
dibuixes la primavera en una estrofa
amb el teu cor abraça l'hivern
i fas néixer la brisa en el sonet durant l'estiu.*

*Cantes a les nits mentre's la lluna plena t'il·lumina
despertes abans que l'alba et sorprengui
encantat de la bellesa,
alliberes pensaments captius de la soledat
com si fossin cometes volant
entre els núvols i el vent.*

*Comparteixes il·lusions entre somnis i estels,
dolços somriures
company de l'amor,
còmplice de les llàgrimes.*